ABERCROMBY

DE PULSU

1685

1) ABERCROMBY, D
De variatione ... pulsus
[- Nova medicinae ... clavis]
2 pts. 1685

2) his Tuta ... luis venereae
... curandae methodus. 1684

Davidis Abercrombii, M. D.

De Variatione, ac Varietate

PULSUS OBSERVATIONES.

Acceſſit ejuſdem Authoris

NOVA MEDICINÆ

Tum Speculativæ,

Tum Practicæ Clavis.

SIVE ARS

Explorandi Medicas Plantarum, ac Corporum quorumcumque Facultates ex Solo Sapore.

LONDINI:

Impenſis *Samuelis Smith*, ad inſigne Principis in Cœmiterio Divi Pauli.

MDCLXXXV.

Honoratiſſimo
Ac Nobiliſſimo Domino,

D. ROBERTO BOYLEO,

Scientiarum utilium propagatori,
Atque Auctori Magno.

PAtere, *vir Nobilissime*, ut geminus hic ſtudii, experientiæque meæ fœtus, quam à Parente ſuo nequit, à celeberrimi nominis tui ſplendore, lucem tra-

 hat.

pectationi fiat ſatis
illud tamen aſſerer
auſim harum quarum
cumque ſchedarum
lectionem Ipſis no
fore prorſus inutilem
vel hoc nomine quo
non vanis, vagiſqu
ratiociniis, ſed ſenſu
um præcipuè, raro fal
lentium teſtimonii
innitantur: poſterio-
ris enim tractatuli u
Guſtus extitit parens, i-
ta ejuſdem futurus eſ
& Patronus & judex.
Qu

Qui quidem quantumvis mancus, mutilusque videatur, compendiosioris certe *Botanicæ* non contemnendum forte rudimentum fuerit. Quod ad tractatulum priorem attinet, quem exercitus in nosocomiis frequenter circa ægros, sanosque etiam persæpe *tactus* Genuit. Pauca quidem hoc ipso super argumento jampridem scripsi, qui-

 bus

bus fœlicius meriti
fatum obtigit : hæ
jam iſtis adjicio & no
va, & prioribus ob re
petita identidem ex
perimenta longe cer-
tiora Cæterum qua
liacumque demum
hæc opuſcula fuerint
gemina hæc tibi ce
munuſcula offerend
putavi, quod ea non
ex intrinſeco ipſis pre-
tio, quod ſanè per-
quam exiguum eſſe
non diffiteor, ſed ex
offe-

offerentis animo æſti-
maturum te probe
norim. At ne rebus te
novis in reipublicæ
litterariæ emolumen-
tum ſemper intentum
diutius interpellem,
pretioſiſſimi tibi tem-
poris diſpendio mo-
leſtiam pluribus non
creabo, tui interim non
verbo tenus, ſed reip-
ſa

Obſervantiſsimus,

D. A.

Author Lectori.

Benevole Lector,

AN *quod omnium pene ser- mone de Medicis* Sinensi- bus *percrebuit, qui præterita e- tiam morbi cujuscumque sympto- mata ex venæ micatione discer- nunt, vero necne conforme sit, dubius omnino hæreo: certum ta- men mihi exploratumque est præ- sentem ægri penitus nosse statum adeo peculiare Medici esse munus, ut qui hac imbutus Scientia non fuerit, Empyricis, non Medicis merito annumerandus sit. Quod tamen artis etiam Apollineæ pro-*

sessores

ſeſſores reperias, qui pulſum ex conſuetudine cum ægros inviſunt, non ex arte, ſed comicè attrectent: qui quidem fortuitò plurima omnem in eventum periculi interim omnis ſecuri, quia prorſus neſcii ſummo ægrotantium damno præſcribere ſolent: Certâ igitur pulſus *ſeu præcipuarum venæ micationum notitia his omnibus obviam itur incommodis: hanc enim qui ſibi comparaverit, apta, opportunaque fere ſemper, extremaque tantum in extremis certo* pulſus *motu indicatis miniſtrabit, omnemque ægroti in pejus, meliusve mutationem lynceus obſervabit, unde aut quæ nutantem naturam confirment, aut quæ ſuperantem, jam morbum ad ulteri-*

orem,

orem, integramque demum victoriam juvent, tempestivè, atque opportunè præscribere poterit. Quia autem hæc nemo probè norit qui tum Variationem, *tum* Varietatem *pulsuum, non intellexerit; meas de utrâque Observationes variis factas in nosocomiis Paucis hic tibi Proposui: quæ quam minimè à vero deviæ sint, ut me aliquot annorum Experientia docuit, te quoque ut spero, si tamen tactu, aut facultate potius diversam* tactûs, *à* pulsu, *affectionem discernendi polleas, tua quoque ipsius, confido, docebit, vale itaque atque alino non ingratus labore fruere.*

DE
Variatione & Varietate
Pulſûs
OBSERVATIONES.

Pars Prior
De Variatione Pulſûs.

SECT. I.

Pulſûs quid? Quæ præcipuè ejus Variationem inducant.

NIlli *fontibus* meo quidem Judicio obſcurior *pulſûs* origo eſt: ſive enim ad qualitatem quamdam *pulſificam* ut Ariſtotelici ad *occultas* ſolent,

lent, confugerimus, ſive innatum arteriis, muſculiſque, aut à Spiritibus minuſque otioſis ſanguinis particulis impreſſum iiſdem motum qui pulſus dicatur, finxerimus, vix quidquam tamen adduxerimus in medium quod illuſtriorem aliquam veri ſpeciem præſe ferat: quamvis, cum hinc ingenitus quidam arteriis, muſculiſque emiſſo omni ſanguine motus ipſius experientiæ teſtimonio in animali mortuo ſæpe comprobetur, inde verò ſubtiliorum agitatio Spirituum quibus obvia, ac ſponte præſertim mota faciliùs moveantur, ſatis ſuperque eluceſcat, nihil me nimiùm verò abſimile dicturum putem ſi *pulſum* ex Spirituum, arteriarum, ac muſculorum conjunctim motu proficiſci dixero non tam eo conſilio ut veritatem attigiſſe, videri velim, quam ne tantam difficultatem, ſilentio penitus præteriiſſe videar. Quare ſuam unicuique adeo denſis in tenebris mentem lubens permitto, atque ut nullius hâc ſuper re in verba Magiſtri

Juro,

Juro, ita meis nemo, ſi ratione nolit, per me licet, fidem verbis habeat. Quo circa cum fluctuet animus, dubiuſque hæream, quid de obſcurâ *pulſus* origine conformiùs rationi ſentire oporteat, utiliora longe hac ſpeculatione quam fœlicioribus ingeniis relinquo, certioraque proponam cum non vanis ea conjecturis, ſed certiſſimis ſenſuum rarò fallentium teſtimoniis innitantur. Quemadmodum igitur quid reipsâ fortuna ſit licet vix explicare poſſimus, inſtabiles tamen ejuſdem vices, inconſtantiamque quotidianâ pene experientiâ ſentimus, ita prorſus quamvis *Pulſus* originem explorare intimè nequeamus, ejuſdem in momenta mutationem, variationemque, niſi tangendi facultate deſtituti fuerimus, neſcire non poſſumus. Quæ quidem conſideratio magni omnino momenti eſt cum hinc certiùs quam ex quovis exteriore phænomeno non corporis modò habitus, ſive laudabilis fuerit, ſive ſecus, dignoſci queat, ſed etiam

etiam quos in *Microcoſmo* tumultus externa quam plurima, quæ *pulſum* variant, ciere queant: *Pulsûs* autem *Variatiouem* niſi quandoque inſigniorem ii tantum facile perceperint, qui repetitis ſæpe vicibus, atque quotidiano pene aliquot annorum exercitio *tactum,* tum ad ſuum, tum ad alienum etiam *pulſum* non indiligenter erudierint. Id autem à me cum impigrè peculiari ſemper ſtudio factitatum fuerit, ex *Pulſu,* ſignis vix fallentibus, tum ad corporis, tum ad animi temperamentum ſpectantia plura quædam colligere ſoleo quam hîc referre expediat, aut etiam liceat, quod ea maximè è quibuſdam arteriarum undulationibus pendeant, quibus ita ut intelligantur explicandis nulla ſat apta hactenus vocabula adinventa ſunt. Ut igitur Pulſûs *Variationem* prius, quam natam hinc *Varietatem* exponamus: illam hæc, multaque adhuc forſitan alia certiſſimè inducunt, *Clima, Tempus, Temperamentum, Ætas, Diæta, Paſſio*

Morbus

Morbus: De quibus ea tantum dicam quæ propria ipſe experientia didici: quod ſemel hic annotaſſe ſat ſuperque fuerit.

SECT. II.

Clima.

CLima autem hic non latiore tantum ſenſu, ſed ſtrictiore etiam minúſque uſitato pro vario locorum in eadem regione ſitu, uſurpo: quocumque autem ſenſu ſumatur, *pulſum* teſte in dies experientiâ haud dubiè immutat, hoc eſt alium ab ejuſdem motu alio in climate motum inducit: quod hac ratione, multiplici mox experientiâ, confirmandâ probari poterit: duo enim omnino quâvis in regione ſpectanda occurrunt, ſoli ſcilicet ipſius temperamentum, Cœlique temperies; neque enim à Cœlo tantum corpora noſtra patiuntur, ſed ab ipsâ etiam

terrâ, emiſſis quibus variè afficiantur vaporibus, quod à celeberrimo Boylio alicubi obſervatum eſt ac probatum: cum itaque alibi Cœlum obnubilum, pluvium, denſumque ſit, ſerenum alibi, ſudum, tenueque fere ſemper, ac ſolum pariter ipſum varium maximè eſſe conſtet, paludoſum Scilicet, nemoroſum, aquaticum, foſſilibuſque omnis generis imprægnatum, fieri nequit ut non plurimæ, variæque omnino hinc exiſtant corporum noſtrorum affectiones, quas ex Pulſu graviore, pleniore, remiſſiore, acutiore, ſubſultante, magiſque vel minus intermittente peritior quis facilè dignoſcat: Vel enim extimas corporis partes corpuſcula ſive è Cœlis prolapſa, ventove advecta, ſive è terris erumpentia arctiùs premunt, vel patefacto ſibi per cutis poros aditu intima Microcoſmi adyta pervadunt: utrovis autem modo res contingat, neceſſe eſt, vel me tacente, ut inteſtini Microcoſmi motus aut partium compreſſione:

ſione, aut irritatione tardiores, vel velociores fiant, aut forte etiam,ut quandoque contingit, omnino ſupprimantur. Ex his peculiares obſervatorum à me rationes, cauſſaſque pro captu quiſque ſuo deducere poterit: atque ut quid potiſſimum in Cœlo Gallico, Attico etiam ſuaviore obſervarim, paucis primùm exponam. Hominum illic Pulſus integrâ valetudine, de quo tantum ſtatu intelligendi adhuc ſumus, longe æquabiliores, quam reliquis in Europæ partibus quas quidem peragrare mihi licuit, comperi, celerior licet ibi quam alibi, ut & liberior arteriarum pulſatio, de indigenis loquor, eſſe ſoleat: qui tamen nemora, Loca paludibus inſita, vel obſita aut metallicis fodinis ſuperimpoſita colunt, his ut ſæpenumerò animadverti obtuſus, aut quaſi conſopitus etiam in Gallia Pulſus eſt: quem acuunt *Burgundis*, quos inter quadrienium non otioſus vixi, generoſiſſima, quæ non procul ab urbe *Belnenſi* creſcunt vina, mitigant

verò Campaniæ Incolis Rhemensi[illegible] longe mitiora, communemque aptior[illegible] in usum. Germanis, porro, Belgisque[illegible] generatim loquor], necnon [Anglis[illegible] Scotisque incertus admodum est *Pul[illegible]sus* ob liberaliorem, aut illiberaliorem[illegible] potius potum, nimiumque carnium[illegible] esum, ob nimiam quandoque venerem[illegible] otiumque, vitam denique, ut verb[illegible] dicam fere exlegem, ex quâ Scorbutic[illegible] hîc plerique, Hydropici, Ictericii[illegible] Apoplectici non pauci, Hecticiqu[illegible] quam Plurimi: sed ut pecularium[illegible] quiddam adhuc superaddam, profun[illegible]dus quantum ego quidem animadver[illegible]tere potui, & quasi ebriorum more[illegible] nutans titubansque Pulsus in Germa[illegible]nis, in Belgis languidior, in Anglii[illegible] Scotisque præsertim plenior, acutio[illegible]que observatur: quamvis ob ratione[illegible] forte superiùs allatas in eodem hi po[illegible]puli statu, *exceptis excipiendis*, vix un[illegible]quam Diu perseverent. Cæterum[illegible] quovis sub Cœlo aliter iis vena mica[illegible] qui montium juga, aliter iis qui apert[illegible]

inco[illegible]

incolunt æquora, aut ſubjectas montibus valles, aut loca etiam nemoroſa: his enim qui altiùs habitant, ſolique propiores, perniciùs movetur Pulſus quam humilium plagarum incolis, in quibus fere ſemper diaſtolem ſyſtole comperi pigriorem.

SECT. III.

Tempus.

IPſa Temporum Variatione Variari quoque Pulſus micationem ii omnes qui pulſum aliquando, aut ſuum, aut alienum curioſiùs attrectarint, probè norunt: pluvio enim tempore, teſte experientiâ, liberiùs fere micat quod tum forte extimas corporis partes incumbentis atmoſphæræ pondus non tantum premat, quippe quæ vaporum jam e nubibus reſolutorum lapſu levior evadat, ut ex Mercurii in Barometris deſcenſu liquidò liquet:

quamdiu autem sereniore jam Cœ
suspensæ manent exhalationes, vap
resque, premuntur quamvis pressi
nis sensum ipsa consuetudo tollat, aer
undique incumbentis pondere corp
ra nostra, quorum proinde partes, ne
vi, puta, & Arteriæ, Musculi, &c. S
quadam contractione seu systole e
cludunt à se copiosum humorem q
variis modis, viisque à corpore sece
natur: unde liberior, æquabilior,
quasi hilarior, Musculorum, Arteri
rumque micatio existat. Porro *cæt
ris paribus* omnibus firma valetudin
gaudentibus turbatiùs micat Puls
vere, quam æstate, quod tum temp
ris ipsam ubique naturam fermentat
quædam exagitet; quâ fit ut quidan
in omni vitâ prædito succi alimentit
commotione tumultus contingat. P
æstatem verò præsertim calidiorem
languidiorem in plerisque Arteriarum
esse motum constat, quem & in mu
tis etiam valentioribus, aut exilem
admodum, aut vix nisi à motu, potu

V

ve vini generosioris perceperis: iis tamen in regionibus in quibus sedatior æstus est; robustiore plerumque Pulsus motu tactui etiam minus erudito æstivo tempore sese oggerit: qui deliquium in plerisque sub autumnum pati videtur, quod forte insiti Arteriis motus adjutores animales spiritus phœbi jam recessu, pristino destituantur vigore, quem mox ingruente hiemis frigore resumunt: arctiore enim jam pororum obstructione, quæ priùs iis patentioribus quasi spirabant, cientia calorem corpuscula violentiùs minore jam intus in spatio, & se & Arterias movent: sed neque tantum diversæ anni tempestates diversitatem Pulsus efficiunt: quâvis enim diei horâ si accuratiùs quis observare voluerit, non levem ejusdem mutationem perceperit: has autem præcipuè variationes ipse notavi quas fere easdem quotidianâ quisque experientiâ probare poterit. Statim à somno quietiore, æquabili plerumque micatione

temperatum diffuso per corpus ser[illegible] sanguinis Spirituumque ardorem ind[illegible] ciis haud obscuris Pulsus indicat: à som[illegible] no turbatiore turbatior quoque e[illegible] tenuior tamen & acutior solito: turb[illegible] tio quidem ab impeditâ, obstructione quâpiam sanguinis circulatione, tenu[illegible] tas verò ab ipsâ spirituum quasi à v[illegible] giliâ debilitate oritur: quocirca pl[illegible] nior à spiritibus Arteriisque conjun[illegible] ctim motus expectandus non est: van[illegible] pariter corporis reliquum per die[illegible] tum situs, tum motus, passionesque, [illegible] suo loco dicemus, quiesque ipsa varr[illegible] Pulsum immutant; equitatio præse[illegible] tim, celerem sed inæqualem ac qua[illegible] quadrupedantem Pulsûs motum gignit: modica interdiu deambulat[illegible] vel repetito aliquoties per cubiculu[illegible] itu reditque ad liberiorem spirituu[illegible] atque Arteriarum motum plurimum conferet: quem & impeditum sæpe nu[illegible] merò extricavit. Si quis pluribus pe[illegible] diem & arduis intentus negotiis fueri[illegible] debilem, fluctuantem, incertam,

pra[illegible]

præſertim incœnatus conceſſerit cubitum, *micationem* ſentiet.

SECT. IV.

Temperamentum.

CUm *Temperamentum* ex vario partium corporis ſitu, connexioneque inter ſe oriatur, variam inde enaſci Pulſus micationem neceſſe eſt: hanc enim corpuſculorum copora noſtra conſtituentium connexionem non aliunde proficiſci putem, quam à ſpirituum animalium, innatoque muſculorum, atque arteriarum fibris contractionis, ac dilatationis motu; pro cujus majore, aut minore velocitate, ut arctior, aut ſolutior machinæ corporeæ compages eſt, ita majore, minoreque celeritate ſeſe exſerunt, micantque Arteriæ. Quam varium itaque futurum temperamentum eſt, tam varium quoque *Pulſum* agnoſcamus oportet: in nemine

nemine autem inconſtantiorem eju
dem micationem offendes quam i
iis qui omnium hominum conſtantiſſi
mi perhibentur, in iis inquam quo
ab atra bile *Melancholicos* homin
vulgò dicunt: interdum enim omn
eos Pulſu prorſus deſtitutos creder
quod exigua adeo ſit, profundaque in
tus venarum micatio ut vix aut ne vi
quidem ſentiri poſſit. Quæ tame
interdum frequenti adeo, violentoqu
ſeſe motu prodit, ut jam vehemen
tiſſimo febris paroxyſmo corripi eo
exiſtimares, aliàs tamen tam quiet
tranquillaque eſt ut ejuſcemodi hom
nes temperamentum ad pondus nacto
putares: fluctuat denique his inter
dum Pulſus, non rarò ſerpit, atqu
in gyrum etiam, quod mirêre quan
doque agitur: quæ inde omnia orir
fortè non nimium abſimiliter ver
dixerimus, quod innumeris ejuſmod
homines, ſeriiſque ſpeculationibus, vari
os ſpirituum, Muſculorum, Arteria
rum, Venarumque motus inducant:

dum

dum enim rebus ab humanis quasi abstracti, reductique in seipsos altiori sese tradunt speculationi, tanta subtilium, atque ignearum corporis partium expiratio fit, ut *Pulsus* spirituum jam adminiculo pene destitutus quodammodo sepultus videatur, qui exserit sese rursus ac reviviscit ubi reportatâ jam de difficultate quæ meditationis argumentum fuerat, veluti victoriâ animus ad se successu lætus redierit. Fluctuationem verò ac circulationem ipsa rerum difficilium atque incertarum speculatio gignit. Jam in quibus bilis principatum obtinuit, his elatus plerumque Pulsus accidit quod innatus, Musculis, Arteriisque motus ardentiorum in hoc *Temperamento* spirituum impetu plurimùm augeatur: quoties tamen nimius æstatis ingruit æstus, Pulsus in his sine viribus, evanescere solet: Patefactis enim *ambientis* calore poris, subtiliores, agilioresque qui intus in virium supplementum ultro citroque commeant spiritus,

ſpiritus, continuò erumpunt, ac com continuè, donec tota Microcoſmi Machina præ languore ac debilitate diffluere videatur: Porro ſanguineis æquabiliùs, quam reliquis hominum vena micat, quia majore in his ſpirituum copiâ contingit ut viæ minus obſtruantur,rariùſque proinde motus aut interruptus quieſcat, aut imminutus, pigrior percipiatur: Plena itaque liberaque fere ſemper *Temperamenti Sanguineo* diaſtole eſt, atque æqualibus fere temporum ſpatiis diaſtoles, ſyſtoleſque reciprocatio. Phlegmaticos denique ex Pulſu ſemper tardiore licet ſat æquali dignoſces, quem tamen in Scorbuticis, atque hyſtericis cujuſcumque temperamenti varium ac mutabilem in momenta comperies.

SECT.

SECT. V.

Ætas.

UT ipſum partium corpus humanum conſlantium immutat contextum ætas, ita omnes earumdem motus, Muſculorum præſertim, Arteriarum, Venarumque, quemadmodum omnes norunt, maximè varios efficit: Puſionibus itaque, infantibus, pueriſque circiter quadrimis, tenuis plerumque, nec ſat interdum obvia tactui etiam exercitato, atque erudito Pulſatio eſt, non tam ob ſpirituum inopiam, quam ob copioſioris lymphæ affluxum, quâ ſubtiliorum, magiſque igneorum corpuſculorum liber commeatus prohibetur; unde fit ut ingenitus Muſculis Arteriiſque motus non parum imminuatur: obtuſi enim atque hebetati quia copioſiore lymphâ diluti ſpiritus Solitum *fibris* impulſum imprimere neque-

nequeunt. Jam verò ubi majore
tempore vires fuerint, diſcuſſo ſuper-
fluo humore aut crebriore exercitio
aut vehementiore nunc corporis calore
extricat ſeſe *Pulſus*, Pulſatque tactum
etiam hebetem,atque inaſſuetum ea vi
quæ intemperiem quandoque minus
expertis febrilem exhibeat. Validior
hic *Pulsûs* impetus ſeriùs frigidis in
regionibus quam in calidis oritur, ſe-
riuſque deſinit; forte quod his in pla-
gis cum *ambientis* calor continuè vehe-
mentior nunquam ſit, nec crudos in
junioribus humores citò digerere, nec
innatum provectiorum calorem ob po-
ros frigido in climate magis com-
preſſos facilè diſſipare queat: quocirca
calidiorum climatum incolis, ſub qua-
drageſimum fere annum Pulſus debi-
lior evadit, qui minùs torridis in re-
gionibus, natis, ac educatis, etiam an-
num altra quinquageſimum vegetus
percipitur. Cæterum Senum firma
quamvis valetudine fruentium ut fal-
lax robur, ita fallax omnino incertuſ-

que

que Pulſus eſt, quod à temperamento cuivis aeris impreſſioni facilè obnoxio non abſimiliter verò oboriri putarim: cum pluribus enim in Galliâ atque alibi ſenibus, variis temporibus perquam familiariter vixi, quibus vena ſereno Cœlo ſegniùs micaret, concitatiùs verò pluvio, at ſævientibus vehementiùs ventis trepidaret quodammodo, ac quaſi nutaret interdum, à ſomno autem liberior foret, interdiu poſtea adeo mutabilis ut alia eſſet lucente ſole, alia eodem nubium objectu oculis ſubracto diaſtoles, ac ſyſtoles reciprocatio: quin etiam in ſene quodam jam morti proximo Pulſum aliquando offendi plenum, vegetum, validoque quod præcipuè, mirabar, ferientem ictu tactum: hanc tamen in hoc *ſiliernio* micationem, lethalem ut reipſa fuit, pronunciavi, quod dicto citiùs variationem mox in eâdem, *receſſum, acceſſumque* ſubitum, *nutationem,* ac quaſi *circulationem* quamdam gnaro horum omnium motuum, atque aliorum

quam

quam plurimorum tactu perciperem quamvis itaque seniorum Pulsui non nimis, aut non omnino esse fidendum quidam inexperti asserant, frequenti doctus experientiâ internum eorum habitum, statumque, & quibus maxime pares remediis vires habeant, quæ que vitæ diuturnioris spes affulgeat: indiciis haud obscuris, ac rarò fallentibus conjicere soleo. Quamvis, cum mortis metu mortem accelerandam judico, ipsi ægro mentem quandoque prudenter dissimulem.

SECT. VI.

Diæta.

DIætâ, seu ipsa victûs ratione variari *Pulsum* licet notius sit quam ut dici debeat, quia tamen pauci forte hanc variationem propiùs inspexerunt, paucis eam iis in[...]abo, qui rem minùs considerarunt. Diæta autem

autem quamvis pro tenui tantum victu Medici plerique uſurpent, latiore hic ſenſu ſumo prout quamcumque etiam victûs rationem ſonat, quo nomine quodcumque pariter corporis exercitium intelligendum venit. Cum itaque voluptas, teſte Tullio, alia gutturis, Alia ventris ſit, non levis ab utroque hoc fonte Pulsûs variatio exiſtit: ac primò quidem Epicureorum more, qui cibis ſe, vinoque in dies ingurgitant, ut obtuſum his plerumque ingenium, hebetes oculi, pigrumque corpus, ita & venæ micatio hebetior, eſſe ſolet; niſi forte ut ſæpe contingit illiberalior compotatio nutantem eam, ac quaſi ebriam reddiderit: cum enim tres ipſas, aut quatuor etiam horas comeſtioni,carnium præſertim,quotidie fere non pauci impendant, donec appetitus non tantum compreſſus, fameſque ſedata, ſed dum inſita Palato guſtandi facultas ſublata fuerit; Neceſſe prorſus eſt, innatum calorem aut penitus extingui, aut certè eouſque

 imminui,

imminui, ut arteriæ jam musculiq; movere se eodem, quo prius impetu nequeant: unde labefactatis spiritu um, arteriarumque viribus, motus quidam veluti vertiginis in pulsu oritu non multum absimilis trochi, absoll tis circulationibus innumeris jam ex pirantis, titubationi: quod quidem causâ est cur mirum mihi non videa tur, si repentinâ interdum ejusmo homines morte de medio tollantu cum vacillans *Pulsatio* præsens semp periculum non nisi præsenti remedi submovendum portendat. Qui co trariam omnino vitæ rationem in unt, corpusque aut electione, aut n cessitate emaciant, tenuissimo, lent simoque Pulsûs motu virium deliqu um, animique etiam forte propinquu ostendunt. Fieri enim nequit ut dil tationis, contractionisque in muscu motus validior sit, ubi solito diu su plemento musculi caruerint. Q autem naturam neque cibis, neq potu, neque somno obruunt, nec n

mu

miis jejuniis, vigiliiſque debilitant, ſed *auream* diligunt, ſervantque in omnibus vitæ muniis *Mediocritatem*, hos æquabilis venarum micatio omnis ſecuros casûs facit. Si quæ tamen variatio contigerit, hæc fere oritur, vel a violentiore quopiam exercitio, ut equitatione, curſu, ſpeculatione, &c. vel a ſubitâ temporis mutatione, cui etiam temperatiores quantumvis tranquilli temperamenti obnoxii ſunt: ſed ut à cauſsâ externâ hæc omnis varietas emanat, ita hâc ſublatâ, ipſa quoque deſinit. Langueſcentem tamen in his diutius à ſumpto cibo, remiſſumque Pulſum quandoque percipies; quem cave propterea mali ominis exiſtimes: naturæ enim tantum deſiderium, non morbum indicat; cum ſumpto ſolitis horis cibo fortiorem Tangenti diaſtolem mox exhibeat. De iis quæ nullius in voluptatum etiam legitimarum uſu *Diætæ* rationem habent, nihil habeo, quod dicam peculiari obſervatione dignum, ni quod efferatiùs quamdiu

vegetæ ſunt vires, micent his venæ
quæ, corpore, infami commercio, jam
prorſus effœto, reciprocantes *Diaſtoles*
ſyſtoleſque motus non niſi interrupti
temporum intervallis exhibeant.

SECT. VII.

Paſſio.

ANimi Pathemata, ſeu Paſſiones
variam venæ micationem indu-
cere nemini mirum videri debet; cum
apertis, perſpicuiſque modis ipſa etiam
corpora noſtra moveant: quod ex o-
culorum ſcintillatione, extinctione,
languore, Pallore vultûs, ac rubore, cæ-
teriſque efferatis, quos immoderatior
animi commotio gignit, motibus ſatis
ſuperque vel me tacente eluceſcit. Sed
ut quid hac ſuper re à me propiùs ob-
ſervatum ſit, paucis exponam: tantam
ſæpenumero animadverti à me
Pulsûs mutationem ut jam jam ani-
ma

mam eum exhalaturum, quem nimius oppresserat metus, existimarem. Turbata enim primò venæ micatio, mox refuga, tum fluctuans, circumacta deinde, ac denique pene nulla præ tenuitate videbatur: quod scilicet refluo ad cor nimiâ copiâ sanguine, & ipsum opprimeretur, & Musculi, Arteriæ, venæque auxiliaribus spirituum ad motum copiis destituerentur. E contrà ubi commotis subitò fibris præcordia exultant, seu quoties nimia Musculorum, Arteriarumque relaxatio nimio ex Gaudio contingit, Plenus adeo, frequensque ferit tactum Pulsus, ut quia violentus nimium, ni quantocyus sedetur, vehementiorem in momenta cordis palpitationem indiciis haud obscuris, mortemque interdum ipsam in viciniâ indicet, cum non semel dilatatis nimiùm nimio Gaudio fibris, ipsa spirituum dissipatio homines de medio sustulerit. Operosi opus laboris foret speciatim exponere, quid reliquæ in *Venæ micationem*

passiones queant,cum suâ quisq; experientiâ discere id,ac docere possit : quem enim graviores adeo occupatum curæ tenent, ut insomnes etiam noctes sæpe invitus traducat, debilem is sentit, atque inæqualem venæ micationem, quod *Labor actus in orbem*, cogitationumque in momenta recurrentium quasi turmæ, auxiliares, de quibus mox, spirituum copias, aut opprimant,aut aliò, ad caput puta,cerebrumque ab extremis, Mediisque Microcosmi plagis avocent. Consopitum pariter tenet diuturnior animi mœror Pulsum, adeo ut hoc eum , aut non absimili morbo laborare tutò pronuntiare possis, cui viribus cæteroquin firmis, valetudineque reipsâ, atque in speciem integrâ vena micat profundiùs, Tenuique, sed frequenti , atque acutâ quodammodo diastole tactum ferit : sed nihil magis immutat *Pulsûs micationem*, quam vehementior iræ impetus : Quasi enim *unà Eurusque, notusque ruerent, creberque procellis Afri-*

cus

cus, ingentes humano in corpore humorum veluti fluctus tollit: unde non vultûs modò immutatio, ſed & Pulsûs quoque contingit tanta interdum, ut correptum ſubitâ irâ hominem diriſſimis æſtuum febrilium paroxyſmis concuti ex *Pulſu* crederes: qui tamen micationem mox ſuam remittit, ubi à primo quis iracundiæ impetu reſpirare nonnihil cœperit, ac tandem denique ipſa cum viribus Pulſatio interdum omnis evanescit, aut certe ſpirituum agitatorum auſugio, debilis adeo, quem vicit ira, evadit, ut contracto inde morbo in dies poſtmodùm contabeſcat. Ex quibus omnibus colligere licet, Quia fœminas minùs maſculæ virtutis, paſſiones non in dies modò, ſed & in horas, ac momenta etiam pene ſingula exagitant, nihil inſtabilius, incertiúſque earum eſſe *Pulſu*, utpote quem nunc amor, nunc odium, nunc ira, nunc invidia, modò triſtitia, modò Gaudium, fuſæ interdum lacrymæ, riſus inter-

 dum

dum muliebri modo effusus quov
sæpius die immutare soleant: *ad*
varium est, ac mutabile semper fœm
na.

SECT. VIII.

Morbus.

OBviam variis in Morbis Puls
variationem observare accur
tiùs tanti in re Apollineâ momem
est, ut ei medico neminem tutò fide
posse putem, qui peculiari hanc stud
non didicerit: non paucos tamen i
ter celebriores etiam reperias, q
ad ægros accersiti, aut Pulsum vix a
trectent, aut supinâ Motuum Pu
sui peculiarium ignorantiâ præsente
ægrotantis statum non intelligun
de quo tamen, quod inscitiæ sibi n
men à silentio metuant, sciolorum mo
audacter pronuncient: quos ut
hoc, ipsâ impositum ab arte mun

aptiom

aptiores reddam, quæ præcipuæ variis in Morbis Pulſuum mutationes contingant, paucis dicam, quamvis ſuâ quiſque experientiâ, meliùs forte has, quam âlienis ex obſervationibus diſcere poſſit. In febribus itaque generatim aſſero triplicem pro triplici horum morborum quaſi ætate contingere variationem: aliter enim micat vena ſub Morbi initium, aliter in ſtatu,aliter ſub finem: turbatus enim eſt primùm Pulſus, nec ſat extricatus, tum liberior, ac plenus, denique debilior,unâque hac debilitate à ſaniore Pulſu diſtinctus: quoties autem ab artuum fremitu, totiuſque corporis horrore, ſeu tremore paroxyſmus inchoatur, tenuiter tum vena micat, at celerrimè, opprimique quodammodo videtur, quod forte heterogeneæ, quibus fermentatio promovetur, particulæ minùs adhuc perſectè comminutæ, commixtæque ſanguini fuerint: ubi enim, ſedato poſt aliquod tempus tremore,ſolitus ſuccedit æſtus,extricatior,

Pleniorque

Pleniorque percipitur *Micatio*, quam nimius ſemper diaſtoles impetus comitatur, nec non inæqualis interdum diaſtoles, ſyſtoleſque reciprocatio, præſertim Scorbutici quidpiam adc mixtum fuerit. Scorbuticis enim, hyſtericiſque incertus adeo, vaguſque Pulſus eſt, ut qui horum morborum indolem minùs noverit, tum ſæpe hominem morti proximum judicaturus ſit, cum nullum mortis periculum adeſt. Qui his enim, aliiſque id genus morbis laborant, obſtructo interiùs liquoris alimentitii ultro citroque commeatu, deliquium patiuntur interdum, quod patefacto rurſus remediis appoſitis aditu deſinit. Quamvis contingat interdum, ut incertum hoc Pulsûs ſymptoma conſecuta ſubitò mors medicum fallat; quocirca frequenter, ſæviente morbo, quovis die Pulſus attrectandus eſt: cujus inæquales per intervalla ſubſultus ex nimiâ eorundem duratione periculo non vacare medicus judicabit: icteriicis jam, aqu-

qu-

que intercute laborantibus, non absimili plerumque motu venæ micant, intricato Scilicet, impedito, interruptoque sæpius ob stagnantes variis in corporis vasis humores: quamvis posteriorum, quam priorum peior longe conditio sit. Contra qui podagrâ laborant, libero omnino, expeditoque *Pulsu* gaudent, nisi ipsa doloris vehementia febrilem, ut fit, paroxysmum induxerit: in his siquidem, qui musculos aliàs, arteriasque irretiret humor, ad pedes prolabi videtur: unde forte est, Quod Podagrici cæterorum senum more vix unquam delirent, sed ad extremam usque senectutem libera discernendi, dijudicandique de rebus facultate potiantur. De peste affectis inter quos versatus aliquando sum, nihil meo quidem judicio certi statui potest: quos tamen hac infectos videre mihi licuit, in his eundem fere, quem in Asthmate laborantibus, hoc est mirum in modum oppressum semper Pulsum animadverti, nisi quando nimius

mius dolor insolitum febris ardorem induxerit: sed ut quæcumque variis in Morbis de Pulsuum variatione observata à me diligentiùs sunt, in pauca contraham: singularium enim casuum infinitus numerus cum sit, eorum omnium enumerationem frustra quis aggrederetur: *Omnis Pulsûs Motus* solito *Citatior*, *Occultatio*, *Circulatio*, *Recessus*, *Titubatio*, *Subsultus*, vel *Immutatum jam corporis habitum indicant*, vel eo, *qui mox magis percipiatur*, *modò immutandum prædicunt*.

Pars Posterior DE Varietate PULSUS.

SECT. I.

Pulsus æqualis, Pulsus inæqualis.

E *Pulsûs* variatione, de quâ hactenus, *Pulsuum* varietas nascitur: quotuplici enim modo Pulsus variatur, totuplex omnino assignari Pulsus poterit: ea tamen Pulsuum genera tantum recensebo, quæ frequenti mihi experientiâ distinctiùs observare licuit, quorum

quorum etiam ſigna, quantum ipſo ex
eventu aſſequi potui, prognoſtica pau
cis indicabo : ut igitur à notiſſim
Pulsûs in æqualem, atque inæqualem
diviſione initium ducamus , Pulſu
omnis inæqualis eſt, & dicitur non
tantùm cujus inæquales ſunt *Mica*
tiones, hoc eſt nunc celeriores, nun
pigriores, ſed cujus pariter in tactum
peritum impreſſio nunc debilior, nun
fortior percipitur : utraque inæquali
tas à minùs libera ſanguinis, quocum
demum modo res explicetur, circul
tione proficiſcitur : Priorem quidem
poſteriore longe minùs periculoſam
ſemper comperi : intemperiem enim
licet non mediocrem prodat, ades
tamen, quibus ſuperetur, vires oſten
dit : quapropter quantavis ſit per in
tervalla micationis velocitas, ac quan
tacumque ſit ejuſdem per intervall
tarditas, modo interim comitetur æ
qualitas, nihil eſt quod deſperet med
cus , & cum vegetam hinc quamvi
oppugnatam validè naturam conjicere
poſſ

possit, animum non despondeat, sed ea audeat intrepidus præscribere, quæ habitâ tamen omnium adjunctorum ratione virtutis Paulò fortioris sint: quoties autem *Micationis* inæqualitas ejusmodi est, ut nunc Pulsus fortiore feriat ictum tactu, nunc languidiore, eoque, qui vix fere percipi possit: Nihil tum, cæteris paribus, tutum puta: luctatur enim cum hoste natura, periculumque est, ne subitò opprimatur: quare omnes ingenii nervos Æsculapii filius contendat ut ea excogitet remedia, quæ paulatim potius, quam uno statim impetu Morbum expugnent: eò enim augustiarum jam ventum est, ut naturæ, nec respirare, nec expirare liberè liceat. Hanc porro *Pulsûs* inæqualitatem,quia etiam ex iis quorum maximè interest, perpauci discernunt, in utramque sæpe aurem stertunt, Dum in omnem rei eventum ipsis invigilandum est, ne æger, præter opinionem medici, ut fit, nec præmonitus animam efflet. Summi itaque momenti

momenti est fortiorem inter, ac lan-
guidiorem diastoles motum discernere
ut & suo fungatur Medicus officio
& moribundus suo, si res forte suas
negotiaque, necdum composuerit: u
enim temerarii, atque ignorantis e
apparente nullo certiore mortis ind
cio mortem cuiquam prædicere, ita
ignavus omnino est, nec nimiùm
Christianus qui mortis verosimiliter
proximæ præscius morientem non ad
monet periculi: posterior autem ha
Pulsûs inæqualitas in omnibus fe
morbo Chronico laborantibus, au
diuternâ tabe jam pene confectis o
servatur, in febribus frequenter, ac pl
rumque ipso ante mortem tridu
quatriduove: Priorem verò in ven
Micationem omni fere acutiori morb
communem reperies, quæ quanqua
præsens periculum nullum arguat
Medico tamen ut negligentiùs se g
rat, occasio esse non debet. *Pulsus*
nim inæqualiter pernix, sæpe in Pulsu
inæqualiter sensu prædicto Pulsante

que

quem periculosum diximus, degene-
rat: memini siquidem ab homine
jam quadragenario, quem per bien-
nium quartana vexarat, me aliquando
esse accersitum, ut meam de eo, in
quo tum erat statu, sententiam exqui-
reret: hominem itaque bono animo
esse jussi, licet ex inæquali *Micationis*
pernicitate periculum quidem, sed non-
dum proximum conjicerem: postero
autem die regressus immutatum jam
omnino Pulsum offendi, utpote qui, ubi
semel fortiore tactum diastole feriisset,
quasi jam fatigatus, aut fatiscens peni-
tus, ter continuè, quaterque, debiliter
admodùm feriret: quod certum ni-
mis mihi indicium mortis proximæ
erat: quæ, tertiò pòst die, præter om-
nium opinionem contigit.

SECT. II.

Pulsus continuus, Pulsus inter-ruptus.

QUamvis omnes Pulsuum divi-nes ad distinctionem superi expositam reduci queant, quia tam summa Pulsus inter inæquales varie existit,hanc ipsam particulatim expo necesse est: Pulsus autem continui n mine eum hîc subintelligimus cu systole, ac diastole æqualibus temp ruw spatiis continuè fiunt: quo se su,sanis æque, ægrisque communis e hoc tantum discrimine, quod elat in his, si præsertim febris adfuerit, missior sit, atque æquabilior in ist ejuscemodi autem venæ micatio, qu vis facilè, ab humore quovis obvio, o structione intercipitur, unde & inte ceptus, seu interruptus dici poterit c plici omnino sensu, vel ob minore

ſolito impulſum, vel ob nimis diuturna micationum intervalla: quoties autem priore ſenſu Pulſus inæqualis fit, imminui ſenſim, atterique ægrotanti vires certò Scias; hinc itaque pro ratione morbi, & temperamenti majus, minuſve periculum pronunciabis: ſi enim à fame tantum diuturniore *Micatio* forte elanguerit, ab aſſumpto ſtatim alimento robuſtior evadit: at quando elatiorem, ut contingit in feribus, Pulſum, humilior exceperit, æquivocum boni Scilicet æque, atque mali omen eſt: quid igitur reipsâ præſagiat, prudentis medici eſt ex omnibus adjunctis diſcernere: jam cum ſenſu poſteriore quædam micationum interruptio fit, periculoſæ plenum opus aleæ medico incumbit: vel enim mors in propinquo eſt, ſi præſertim virium à prævio morbo attritio præceſſerit, vel ſubitum animi deliquium, Paralyſis, Apoplexia, Carus, Coma, aliive id genus, morbi imminent: hæc enim *Pulsûs* quaſi ſtatio, obſtructos

plerofque Microcofmi aditus, viafq[illegible]
fignificant, quæ ni quantocyus *dea*
ftruentibus patefiant,inopinatam ægr
to in momenta fuffocationem mina
tur: hujufcemodi, quos Splen di
xat,patiuntur fæpe venæ micationem
in quibus tamen ni febris, Catharrı
aljave quæpiam mala ingruant, pe
culi fere omnis expers eft, licet do
rem, animique perturbationem com
tes interdum habeat. Si autem i
terruptio non continua, fed per inte
valla tantum, reftituto fcilicet idem
dem fibi Pulfu contingat, Reme
is leniter deobftruentibus eget æg
quibus capax adhuc luctæ natura r
boretur: quoties autem exiguis ta
tum temporum intervallis micatio
interruptio fit, quamvis præfens pe
culum non adfit, negligentiùs fe m
dicus gerere non debet, quod mutat
repentina, quæ remediorum omniu
opportunitatem præoccupet, conti
gere poffit: quod quidem non tem
re fed experientiâ doctus, & confcie

1t

tiâ tactus dico: evenit enim aliquando ut quiſpiam meæ commiſſus curæ, ſed leni in ſpeciem morbo laborans præter meam & omnium opinionem ſpiritum emiſerit, cum nullum tamen inſtantis fati indicium præluxiſſet: valebat ſiquidem viribus, omniaque vitæ munia ſanorum inſtar peragebat, nullique, niſi ſibipſi, & mihi æger videbatur, quod ex Pulſu exiguis intervallis interrupto ſubodorabar; quamvis nihil admodùm ſiniſtri inde ominis metuerem; ſed venæ motus derepente adeo immutatus eſt, ut vix decies intra primum horæ minutum vena micaret, ac tandem, extremis etiam, ut tum fit, ſed fruſtra adhibitis remediis, unà cum vitâ micare deſierit. Feliciùs mihi, quia diligentiùs omnia examinaram, nihilq; neglexeram, Alexandri Henderſonii pii doctiq; Eccleſiæ Anglicanæ ſacerdotis curatio ſucceſſit: is eò debilitatis proceſſerat, ut nec incedere, nec gradus ad cubiculum conſcendere poſſet, intumeſcentibus interea cruri-

bus, reliquiſque deficientis oppreſſi
que naturæ ſignis adeo jam mani
ſtis, ut quibus notus erat, curandu
minimè ſperarent : quæcumq
autem extrinſecùs apparebant, min
rem mihi metum, quam ipſa Puls
interruptio, creabant: quem tame
interim metus mei cauſâ, homi
quod timidior videretur, diſſimula
conveniente Diætâ, aptis Cathartic
decoctiſque Armoraciæ, vinoque c
lybeato ex peculiari præſcripto m
priſtinæ valetudini ita reſtitui, ut ja
ſanus, alacerque, quocumque nego
vocant, etiam pedes ire poſſit.

SECT. III.

Pulſus intenſus, Pulſus remi ſus.

PUlſus intenſus duplici omnin
ſenſu dicitur, vel quia arcûs i
ſtar tenditur, vel quia multiplicatis
momentı

momenta pulſationibus, caloris, reliquarumque qualitatum inſtar quaſi intenditur : utrovis autem modo uſurpetur,intemperiem non levem ſignificat : priore enim ſenſu intenſio oritur à nimiâ muſculorum, arteriarum, venarumque turgeſcentiâ : quâ fit ut diaſtole tactum preſſiùs ſolito afficiat : poſteriore ſenſu à nimia pulſationum multiplicitate, ſeu frequentiâ exiſtit : ut enim multi ſibi invicem additi caloris gradus intenſum calorem efficiunt , ita ſupervenientes ſibi nullo fere temporis intervallo micationes, ſeu Pulſationes , quamdam quaſi Pulsûs intenſionom Gignunt:contraria autem remiſſio contrariis omnino modis contingit: remittit enim ſeſe Pulſus, cum non adeo tenditur, aut tactui potiùs non adeo obtenditur, vel cum rariores quamvis æque forte validæ, fiunt Pulſationes : de utroque autem Pulſu oppoſita omnia pronunciamus : prior enim in ſanis ſæpe, ægriſque ſemper in calido febris paroxiſmo percipitur,

posterior rariùs in vegetis, morboq
omni liberis, nisi peculiaris quæda
temperamenti adfuerit debilitas, n
peritur: prior in sanis ab ingurgit
tione, ciboque nimio, posterior à fam
prostratisque jejunio viribus oritu
priorem in ægris gignit turbatior h
morum præter morem fermentat
posteriorem, aut morbi recessus, a
virium nimia ex morbo acutiore a
tritio: quocirca morbis in acutis Pu
sus remissior, intensiore, meo quide
judicio, aliquando periculosior ess
quamdiu enim intensio perseverat, v
res adhuc supersunt, quarum, & r
mediorum ope victoriam meri
speres: quando verò præviâ ex mo
bo spirituum consumptione remissi
percipitur *Micatio*, metuendum omni
est, ne hæc remissio non recedentis ma
sed deficientis vitæ postrema qua
palpitatio sit: quâ quidem subitâ Pu
sûs quasi fatigati remissione insignit
deceptum haud ita pridem qnempia
scio: restitutum is optimis remedi

su

ſuis ægrum ſummis in anguſtiis prope miraculo identidem aſſerebat, qui tamen mox emiſſo ſpiritu, humanâ omni infirmitate liberatus eſt; quod, ut ego quidem ex aſſumptorum medicamentorum, Chymica autem erant, naturâ, conjiciebam, ſuperſtites, quæ perexiguæ erant, vires, ſpiritûſque nimia calidorum ſpirituum doſis extinxiſſet. Cæterum plus vice ſimplice obſervatum à me eſt, eos etiam qui integra fruuntur valetudine Pulſum pati per intervalla æquo mitiorem, vel ob inediam diutius toleratam, vel ob ſpiritus nimio corporis labore conſumptos, vel denique ob conſtantem cogitandi, meditandique ſeria conſuetudinem: quibus, virium, aſſumpto cibo, refocillatione facilè micatio integra reſtituitur. Cæterùm quod ad Pulſum intenſum ab inſolitâ Pulſationum multiplicitate natum attinet; quod & fortier, & frequenter tactum feriat, maximè turbatum intus, confuſumque humorum motum, atque ipſam

ſam morbi plerumque exacerbatio-
nem, ſtatumque indicat, ex quo decli-
natio brevi, vel in pejus, vel in meli-
us expectanda eſt : quare omnium
tum horarum medicus ſit, oportet, ho-
eſt omnem tum artem adhibeat, ne
quid tanto in diſcrimine aberret, effatt
ſemper hujus memor peccata omiſſi-
onis leviora eſſe peccatis commiſſionis.
Natura enim hoc in caſu aliquamdiu
colluctata cum hoſte, innatâ ſibi vir-
tute triumphat; parcè itaque, & caute
medicamenta ægro, hoc in ſtatu, con-
ſtituto præſcribat : eum enim ſanioris
judicii homines medicum præſtantio-
rem reputabunt, non qui magno re-
mediorum apparatu, ſed qui pauciſſi-
mis, iiſque tantum neceſſariis morbum
profligarit.

SECT.

SECT. IV.

Pulsus profundus, Pulsus superficialis.

PUlsum superficialem voco, quem non nisi leni contactu, ac quasi superficiali, profundum verò quem pressiore tantum percipimus: prior plerumque reperitur in iis qui ad illud propiùs temperamentum accedunt quod *ad pondus* vulgò dicitur: cum enim liberrimo in his motu sanguis circumferatur, musculique, arteriæ, atque venæ expeditissimè moveantur, extimas validiùs partes arteria ferit: hæc tamen impressio ob summam spirituum à tenuitate pernicitatem ab eo non percipitur, qui fortiore venam contrectatione premit: in hujuscemodi itaque venæ micationem circa jugulum, temporaque faciliùs, quam alibi sentimus: quod qui minùs norunt, pessimi

pessimi ominis loco habent, cum ta-
men extima hæc,ut ita loquar,ac quasi
superficialis venæ micatio eo tantum
sensu sinistri quid portendat,quod con-
stitutam jam in summo gradu valetu-
dinem indicet,è quo quis nisi in ægri-
tudinem deturbari nequit : hujusce-
modi porro Pulsum in omnibus reper-
ries, quos Galli, *sans soucy* hoc est cu-
ris omnibus liberos vocant : de hilari
itaque animo, nulloque negotiorum
æstu, turbato hinc pronunciare, nec
abs re, nec imperitè poteris. Jam *Pul-
sum ad profundum* quod attinet, &
gravia, & præsentia mala, non nisi
præsentibus remediis tollenda denо-
tat : in quocumque enim *profundiorem*
perceperis *Pulsum*,hunc pronuncia au-
dacter, atque omnis erroris securus
variis tum corporis, tum animi pathe-
matis affligi : huic enim aut *tardantі
senectâ sanguis habet*, aut obstructis
vario,noxioque humore meatibus, ali-
cubi,præsentissimo Microcosmi pericu-
lo stagnat. Quare profundiùs venæ

mica-

micat his fere ſemper, qui aut aſthmate laborant, aut caro, Apoplexia, Comate, Lethargo, Hydrope corripiuntur : hos enim morbos, atque, id genus, alios ab impedito, ultro citroque commeatu proficiſci nemo neſcit : contingit tamen non rarò profundus iis Pulſus quos nihil horum vexat : ſed tum gravis plerumq; ob curas animus, ac quaſi ad ſe reductus eſt:metus enim in his futuri,contractaque ex præterito triſtitia, horum ſpiritus, motuſque omnes intrò ſæpe cogunt, contrahuntque. Senioribus itaque, atque ætate provectioribus *profundiùs* micare ſolet Pulſus, quam florentibus ætate, aut junioribus. Quoties autem graviori quis morbo corripitur, ſi præſertim à Melancholiâ originem duxiſſe is videatur, accuratior *Pulſus* ratio habenda eſt : profundior enim ſi fuerit Pulſatio, periculum non leve imminet ob oppreſſas variâ obſtructione vires ; & quamvis febris tum omnis abeſſe videatur, cave propterea ſecurus obdormias,

mias, aut negligentiùs te circa ægro-
tum geras: præterquam enim quod in-
terna ſæpe febris intus ſe contineat, ſu-
bitò ſæpe opprimitur æger, aut quâ-
dam lymphæ in Thoracem metaſta-
ſi, aut repentino, præ debilitate, deli-
quio vivis excedit: quare, Cardiacis
aperientibus, idoneiſque, & fortioribus
etiam, ſi videatur, Catharticis extri-
canda quantocyùs hoc in caſu natura
eſt, ne ſibi derelicta fatiſcat. Nul-
lum autem, ubi hoc ſymptoma ingru-
it, efficacius venæ ſectione remedium
comperi, in iis præſertim, quos florida
adhuc ætas beat: quamvis ratum in
genere fixumque haberi poſſit aptius
ægrum, *aperientibus*, aut lenioribus
etiam per intervalla Catharticis illico
ſublevandum, quoties hoc in venæ mi-
catione ſymptoma elucеſcit.

SECT.

SECT. V.

Pulsus Subsultorius, Tremulus, Erraticus.

PUlsus nullus incertioris Subsultorio ominis: subsilit enim, & quasi Subsultim vicibus interruptis tactum ferit plurimis ex caussis. Venæ si quidem Subsultum gignit interdum violentum corporis exercitium, equitatio puta, cursusque, aut deambulatio citatior, interdum frigus immoderatum, calorque immodicus, sæpe nimia ciborum ingurgitatio, aliquando fames nimia: quæcumque demum extrinsecùs, aut intrinsecùs contingunt, inordinatam hanc Pulsûs micationem inducere possunt: præcipuè tamen ac frequentiùs obstructi in corpore quâcumque ex causâ humorum commeatus: unde Hystericis sæpe, Splenicis, Ictericis, Hydropicis, Paralyticis ex quacumque

cumque fere in Microcoſmo, aut e-
tiam in megalocoſmo, mutatione ven
turbatior ſubſilit: quapropter ægro-
tantis ſtatum omnibus ex adjunctis
diligenter medicus perpendat, priuſ-
quam ex inordinato venæ Subſultu
duræ propheta ſortis ſit: licet enim
mortem aliquot ſæpe diebus antecedat:
Sæpius tamen non ex virium attritio-
ne, ſed ex leni, à lympha quapiam
concreto humore,flatuve, obſtructione
oritur, quam ipſa ſæpe natura nullis
roborata remediis ſuperat: quare cum
nec febris, nec Catharrus, nulluſve a-
lius ingruit morbus, in tuto, quantum-
vis vena ſubſiliat,omnia ſunt, niſi ma-
joris cautelæ gratiâ lene quis Cathar-
ticum, deobſtruenſve quodpiam re-
medium præſcribere voluerit.

De *Pulſu Tremulo* aliter omnino
ſtatuendum eſt: cum enim hic oriatur
à fatiſcente jam viribus exhauſtis natu-
râ, par prope miraculo curatio futura
eſt: quod idcirco hîc loci addo qu-

no-

nonnullos quibus vena trepidabat, gyrabatque quodammodo pristinam Scio rediisse ad sanitatem, vel occultarum naturæ virium vi, vel specificorum remediorum virtute. Hoc itaque fere tantum in casu extrema adhibeat medicus remedia, ac dubia etiam potius quam nulla; periculi interim ægrotantem seriò moneat, jubeatque ut ad emigrationem tempestivè se disponat: Hoc enim Medici Christiani officium est.

Quod jam ad *Erraticum Pulsum* attinet, quid reipsâ sit ex ipsâ voce sat elucescit: Quoties enim Microcosmi Machina a diuturniore præsertim morbo dissolvi incipit; hujus dissolutionis, præsens, certissimumque indicium est, erratica, incertaque venæ micatio: Solitis enim tum in locis, aut raró, aut vix micat; & nunc hîc, nunc illic percipitur, ac diu nusquam: Paulatim siquidem ita Pulsus recedit, ut nullibi nisi forte circa jugu-

lum *Temporaque* tactui quantumvis perito sese offerat: quod cum contingit, paucis plerumque minutis mors abest: sæpe enim id non accidit, nisi voce jam sublatâ, sensuque in extremis præsertim artubus omnino desinente quibus in angustiis nulla ampliùs medicus remedia nisi frustra præscripserit, quamvis spiritus Cornu cervi, salis ammoniaci, aut etiam sanguinis humani, de quo præclarus Illustrissimi *Boylii* tractatus extat, Ita nonnullos aliquando recreaverit, ut ad se quasi resuscitati redierint, compotesque tamdiu permanserint sui, donec condito testamento hæredibus litium materiam substraxerint.

FINIS.

Davidis Abercrombii, M. D.

NOVA

Medicinæ

Tum Practicæ,

Tum Speculativæ

CLAVIS.

SIVE ARS

Explorandi Medicas Plantarum, ac Corporum quorumcumque Facultates ex Solo Sapore.

LONDINI:

Impensis *Samuelis Smith*, ad insigne Principis in Cœmiterio Divi Pauli.

MDCLXXXV.

Author Lectori.

QUI Philoſophicam ſapidorum corporum naturam propiùs intueri voluerit, ei Author ſum, ut Celeberrimum ubique Philoſophum *R. Boylium* conſulat, ibi maximè, ubi de Mechanicâ diverſarum qualitatum origine, ac ſaporum ſpeciatim, ingenioſiſſimè ſuo more agit: quod enim ad me attinet medici tantum, non Philoſophi hîc mihi partes aſſumpſi, cum de ſapidis, hoc eſt *Acerbo*, *Auſtero*, *Acido*, *Pingui*, *Dulci* *Salſo*, *Acri*, *Amaro*, ipſoque *In-*

ſipido quod etiam ſapimus, non ut Philoſophus, quod tamen aliquâ ſucceſsûs ſpe tentare mihi forte Licuiſſet, ſed ut medicus ſolummodò diſſerere decreverim. Quam mihi Provinciam eò libentiùs impoſui, quod non novam modò omnino, ni mea me fallit opinio,artem orbi erudito proponam, at cujus etiam objectum, vix ipſis quorum maximè intereſt, aut pauciſſimis certè medicis ſit notum: in quoſdam enim hac ipſa in civitate incidi, qui quid *Acerbum*,aut *Auſterum* foret, vel omnino neſcirent, vel turpiter confunderent quin etiam cum quodam alicujus etiam nominis certamen mihi haud ita pridem non leve fuit:

qui

quì ſapidum omne, aut acre, aut amarum,aut dulce eſſe ſat ineptè contenderet: quare facultati Medicinæ Londinenſi, quæ totâ jam Europâ famam ſibi peperit, pergratum quid facturum me exiſtimavi,ſi quædam publici facerem juris , quæ nonnullis etiam forte ejuſdem ſociis non inutilia, ac ſcitu etiam planè neceſſaria eſſe poſſent : Cæterum ut inſtituti mei rationem faciliùs capias, meminiſſe te oportebit quam multa multi, & quam multis de plantarum & medicamentorum viribus ſcripſerint, majore ſanè Scientiæ ſuæ oſtentatione, quam humani generis emolumento : quis enim plantarum, quarum obvius ubique catalo-

gus,

gus, vel virtutes, vel nomina ipſa memoriæ imprimat omnia: quam operoſi præterea laboris crescentes in agris, hortiſque herbas, vel de facie, ut aiunt, noſſe, niſi à teneris quis unguiculis cum iiſdem verſatus fuerit: quibus ut incommodis iretur obviam, rationem mecum ipſe inire cœpi. Memor itaque legiſſe me aliquando apud Authorem quemdam antiquum medicam ineſſe brutis animantibus linguam, quâ *pura ab impuris, pretiosùm à vili, noxia ab innoxiis, ſalubria ab inſalubribus* ſecernerent, ſtatui hoc ipſo planè modo comparari poſſe quod ſollicitus quærebam, atque non proprium illud eſſe brutorum privi-

privilegium, ſed & hominibus quoque ſagacioribus eò uſque conceſſum, ut labore aliquo experientiâque frequenti id acquirere poſſent, quod expertia rationis animalia tanquam munus à naturâ acceperunt: imò longè potior mihi videbatur hominum conditio, qui ex diſtinctis rerum ſaporibus diſtinctas earumdem virtutes ratiocinationis, quâ bruta forte carent, beneficio inferre poſſunt: quanquam, quam ipſos artem doceo, ea non rationis, quæ ſæpe fallit, ſed ſensûs, qui rariſſimè, opus ſit, ejuſque ſenſus, guſtûs inquam qui tenaciſſimas nobis imprimit rerum ſpecies: ſed ne te diutiùs morer, benevole Lector,

artem

artem hîc tibi propono quæ ſit breviſſimum ad medicinam practicam, materiamque medicam ubique adinveniendam compendium: hactenus enim non niſi ſummo labore, vel conſultis authoribus, vel propria ipſe forte experientia medicas paucarum plantarum vires deprehendiſt: hoc jam inſtructus artificio, ubicumq; locorum ſis, quamvis plantarum nomina non noris, de propriis earum affectionibus, ac viribus, ni fueris inſipidi omnino Palati, ex ſolo guſtu pronunciare tutò poteris: quam autem methodum in dicendis infra ſervarim, nunc paucis habe.

Sapidorum primùm corpo-

rum, hoc eſt *Acerborum*, *Auſterorum*, *Acidorum*, *Salſorum*, *acrium*, *Amarorum*, *Pinguium*, *Dulcium*, atque etiam *inſipidorum*, cum ea quoque guſtu percipiamus, medicas facultates indico, tum quî potiſſimùm ex guſtu unumquodque ſingillatim ſapidum diſcernere poſſis, quâ potiſſimum in re tota hujus artis energia poſita videtur, indiciis haud obſcuris commonſtro: ſed ut quâ ipſe induſtriâ, hanc mihi artem compararim, ingenuè tibi, Publicique ſtudio boni aperiam, ſelegi mihi ex quavis ſapidorum ſpecie unum aliquod, & quam maximè potui ſyncerum: quale eſt ex *acidis* olus Sylveſtre, ſive Oxylapathum, ex *Acerbis* meſ-

mespilum, ex *Austeris*, malum cotoneum, ex dulcibus mustum dulcibus ex uvis expressum, ex *Pinguibus*, *sesamum*, ex amaris *cucumerem asininum*, ex *salsis* salem, ex *Acribus*, allium, ex *Insipidis* cucurbitam: quibus omnibus alternatim Palatum tamdiu exercui, ut non simplices modò singulis in rebus sapores, sed & conjunctos quoque ex priorum notitiâ facili negotio distinguere possem, observatis Scilicet attentiùs, quas singula sapida linguæ imprimerent, affectionibus: totum itaque mysterium paucis tibi sine invidiâ revelavi: utere, & vale, acceptique memor beneficii vive.

At inſcriptionis ratio pene mihi exciderat, quanquam ex ſe ipſa ſatis pateat: Artem igitur hanc, Novam Medicinæ, tùm Speculativæ, tum Practicæ Clavim inſcripſi: Practicæ quidem quod ad eruenda e divite naturæ Penu omnis generis remedia aditum aperiat, Speculativæ verò, quatenus non certe circa Medicinæ ſubjectum, quod corpus humanum eſt, ſed circa objectum ejuſdem ſaltem latiùs ſumptum, Medicas Scilicet rerum Virtutes occupatur tota; Novam denique dixi, quod nullum ejuſdem apud Authorem ullum, vel leve repererim veſtigium, quanquam

quam de ſaporibus non pauc
nec paucis egêre: Plura hi
non addam, ut tuo pariter &
meo labori parcam, fruere igi
tur, iterumque vale: Ubi ta
men poſtremùm te monuere
nullas ſapidis corporibus aſcri
ptas eſſe à me Virtutes quæ
præſtantiſſimorum medicorum
ac *Galeni* præſertim ubi de *ſim
plicium medicament: facul:* non
confirmet Authoritas, cui quoti
diana, ut Medici norunt, expe
rientia ſuffragatur.

NOVA MEDICINÆ
Tum Practicæ, Tum Speculativæ Clavis.

SIVE ARS

Explorandi medicas Plantarum, ac Corporum quorumcumque Facultates ex solo sapore.

PROP. I.

Medicam, Acerborum *corporum*, *naturam exponere.*

QUæ Medica, *Acerbis* corporibus virtus insit, multiplici dudum experientiâ patuit: cum enim *Acerbum*

omne refrigeret, exſiccetque, vi illud aſtringendi pollere vel maximâ quis inficias eat? Quod tamen ne quis gratis à me dictum putet, meminerit is velim, quæ nativæ, propriæque frigoris dotes fuerint: annon enim frigus & omne frigidum contrahit, condenſat, obvia colligat? Quæ pariter, *Acerbum*, omnia præſtat: frigidum itaque eſt: ubi autem frigiditatem depoſuit, ut in fructibus jam maturis, *Acerbitatem* quoque exuit: ſed & terreæ prorſus, aſperæque indolis eſt: hinc fit ut humorem deglutiat, ac ſiccitatem inducat, nec eâ Palatum celeritate, qua acidum, acreve ſolet, penetret: terrenæ ſiquidem quicquid ſubſtantiæ, craſſæ quoque, Spiſſæque eſt; ſuas proinde vires in ſuperficiem potius Organi, quam ipſam in profunditatem exerit, ipſa ſcilicet corpuſculorum craſſitie, ne altius ſubintret, cohibente: frigiditas quoque à profundiore in linguam impreſſione prohibet: Ex dictis, vel me tacente ſat innoteſcit:

vim quoque repellendi, *Acerbis* inesse vel maximam, imò nihil existere fortassis in rerum naturâ, quod fortiùs intrò repellat : dum tamen inconspectos corporis meatus occludunt, suam ipsorum virtutem à corpore excludunt : hac autem meatuum occlusione contingit, ut interius ipsa sese intromittere, viresque suas, profundiores in corporis partes exerere nequeant : quare medicis Author sum, ut siquid ex *Acerbis* pharmacis commodi ægris procurare velint, ea acrioribus, subtilioribusque acuant : hæc enim illis viam aperient, atque in intimum corpus quasi manu ducent : viscosæ siquidem, tenacisque naturæ cum sint, ipsa per se nec apertioni, nec ruptioni, nec corrosioni favent : quin contrà his validè resistunt : ut igitur ad remotiores corporis partes penetrent, aditus primùm subtiliorum ope patefaciendus : quibus debilis alioquin eorum actio acuatur sive, ad roborandum, sive ad divisa conglutinanda.

Hîc autem loci an, *Acerba*, ſtomacho amica ſint necne, non abs re inquiri poteſt: ex iis enim quæ hactenus diximus, non immeritò quis collegerit debiliori ſtomacho vim ſtipticâ ſuâ, aſtringendique virtute conferre poſſe non mediocrem: obſervatum tamen à te velim, ea tantum, *Acerba*, ventriculo favere, quæ mediæ ſunt ſtipticitatis, temperatæque, qualia ſunt pyra maturitatem plenam aſſecuta, roſæ, atque id genus, ſexcenta: ad hanc autem claſſem cum non exiſtimem, *Acerba* propriè dicta pertinere, ea non niſi concocta tutò interiùs adhiberi queunt: concoctione enim craſſa eorum ſubſtantia tenuior redditur, aptiorque, quæ ulterius in corporis nutrimentum concoquatur.

PROP.

PROP. II.

Acerbum *Guſtu explorare.*

TRibus maximè, *Acerbum* omne diſcernitur, deſiccatione, contractione, exaſperatione: linguam enim validiſſimè quaſi exſiccat, contrahit, atque exaſperat: quod pyrorum ſylveſtrium, ac cornorum maximè eſu experieris: his itaque linguæ affectionibus ſi te dignoſcendis aſſuefeceris, nullo pene negotio *Acerbitatem*, ab auſteritate, aciditate, amarore, ſalſedine, dulcedine, aliiſque ſi qui adhuc ſuperſint, ſaporibus diſtingues. Cuicumque, ſeu ſimplici, ſeu compoſito corpori ſaporem hunc ineſſe, aut prædominari cognoveris, ut facillimè modo mox dicto deprehendere poteris, de virtutibus ejuſdem medicis ex priore Propoſitione, erroris omnis ſecurus pronunciabis: *Acerba autem ſunt pyra*

ſylveſtria immatura, corna, meſpila, acacia, fructus arbuti, ilicis, fagi, &c.

PROP. III.

Medicam, Corporis Auſteri, *naturam exponere.*

CORPORA quà *Auſtera* ſolo intenſionis gradu ab *Acerbis* diſtant: intenſius autem *Acerbum* eſt, *Auſterum* remiſſius: ac proinde quæ de aſtringendi facultate Corporibus *Acerbis* inſitâ diximus, *Auſteris* eadem, ſervatâ proportione applicabimus: vehemens quidem aſtringendi vis in illis, in his mediocris tantum reperitur, quod non adeo Glutinantis ſint viſcoſæque indolis: licet autem minimè tenuia, non tamen craſſæ adeo, terreæque ſubſtantiæ ſunt: refrigerant denique, exſiccantque *Acerborum* inſtar: diſcrimen, ut dixi, in gradu tantûm ſitum eſt: Palato autem longe

longè jucundiora ſunt:neque enim ſine voluptate quadam mala punica, aut cotonea comedimus: *Acerba* verò ſi ſanè conſtituti ſumus, reſpuimus: dixi, ſi ſanè ſumus conſtituti: quibuſcumque ſiquidem perverſa eſt conſtitutio, his interdum gratiſſimus acerborum, acidorumque, uſus: non tamen Auſtera eo ſenſu intelligi velim quaſi grata Palato, quod ſola, ſine aciditate comite, aut jucundâ quavis alia qualitate placeat Auſteritas: id enim quotidianæ experientiæ repugnat: amarities ſiquidem, *Auſteritati*, in aloë & abſynthio aſſociata, illa mero amaro ingratiora reddit: at dulcedo, *Auſteritati* juncta corpus reddit Palato longè gratius eo, quod ſolummodò dulce eſt: ut patet in fructibus nimiùm maturis: ipſa enim *Auſteritas* facit, ut tum amaritudo, tum dulcedo altiùs à lingua imbibantur, diuturnioremque iſthic moram trahant: unde major, vel voluptas, vel faſtidium oritur.

PROP. IV.

Auſterum *guſtu explorare.*

A*Uſterum* iiſdem planè indiciis, quibus *Acerbum*, innoteſcit: linguam enim exſiccat, contrahit, exaſperat: ſed longè hæc remiſſiùs omnia præſtat: quicquid igitur ori admoveris a quo lingua deſiccata, contracta, atque exaſperata, ſed leniter fuerit, id erit dubio procul Auſterum: cujus facultates medicas mox tibi indicavi: *Auſtera porro ſunt mala cotonea, olivæ, ſorba, &c.*

PROP.

PROP. V.

Medicam, Acidorum, *naturam exponere.*

UT, quoties ſpiſſus, *Acerbis* corporibus, humor accidit, Auſterum toties generatur, quod aquea illa, denſaque humiditas Acerbitatem ipſam retundat, ita pariter Aciditas orietur tenui, Acerbum ad corpus, humore accedente: corpuſque, quod acerbum priùs fuerat, jam à ſubtiliore humiditate, *Acidum* evadet: ſic fructus duræ primùm, ac ligneæ quaſi naturæ, acerbi copioſo poſtea humoris affluxu, omnino, ut conſtat experientiâ, aceſcunt: ſed Acidum quoque non humoris tantum ſuperabundantis copia, ſed & ejuſdem corruptio generat: annon enim & lac diutius repoſitum, & vina in cellariis aliquando aceſcunt? ſtatim atque corrumpi, ac mutari incipiunt,

cipiunt,ita ut primus, ad corruptionem gradus, Aciditas esse videatur? Quod enim terreum, aëreumque,corruptioni non adeo obnoxium est, secus vero quod aqueum,ni coctione ita domitum fuerit, ut in nativum, ac genuinum succum converti possit: quæ idcirco omnia dixi,ut medicam, Acidi, vim indicarem: frigidæ enim esse, tenuisque naturæ,ex dictis satis,superque constat: quem igitur succum, aut plantam gustui merè Acidam ex indicio inferius tradendo deprehenderis, eâdem frigidos omnes affectus in pejus, calidos verò in melius degenerare comperies: quocirca ad temperandos renum ardores, ad minuendam Hypocondriorum caliditatem, ad discutienda erysepelata, aut alias quascumque ejusmodi affectiones, promptius nullum quam quæ vel prædominio, vel merè Acidi sunt, ut olus Sylvestre, seu oxylapathum, remedium invenies. Quorum refrigerandi facultatem licet diminuat nonnihil juncta in succis uvæ, rubi

mori

mori, acrimonia, non tamen tollit, ſed tardiorem tantùm efficit: *Acidorum* autem frigiditas longè diſcrepat ab *Acerbi, Auſterique* frigiditate: hæc enim craſſioribus conſtat corpuſculis, illa tenuioribus: Acida ſiquidem non extimis tantùm partibus ſui ſenſum imprimunt, ſed altiſſimè in ima penetrant: nemo proinde Acidum ſummè frigidum exiſtimarit: quæ enim ejuſmodi ſunt, ut papaveris ſuccus, hyoſcymus, Mandragora nihil prorſus Aciditatis guſtanti exhibent: ſummam autem Acidorum frigiditatem ipſa partium tenuitas prohibet: at inquies, ſi Acida, ut inſinuavimus frigida ſunt; Acidos ergo ciborum ructus non frigida, ſed calida ſedabunt: docuit tamen ſæpe, docetque quotidie experientia calidorum uſu ejuſmodi ructibus obnoxios pejùs ſe habere, frigidorum verò, ut Oxycrati, alimentorum coctu difficilium, piſcium, carnium, & pedum ſuillorum elixorum ſanari, neque Acidum amplius eructare: huic difficultati

cultati in ſpeciem non levi, ut faciam
ſatis;animadverti diligenter oportebi
licet Acidum omne victoriam frigori
interni, in re quæ aceſcit,conſequatur
fieri tamen interdum poſſe, ut calo
ipſe Aciditatis, adeoque & frigiditati
ex accidenti cauſſa ſit: quod tum con
tingit, cum calorem minorem majo
foras evocat: quâ de cauſsâ vina dee
biliora æſtivo æſtu aceſcunt, quod ni
mirum hic calor debilem vini calorem
facilè educat: unde cum vinum nati
vo jam calore deſtituatur,quid mirum
ſi jam aceſcat, & putreſcere incipiat
ructus itaque Acidi à frigidis ſæpe re
primi poterunt: Licet enim omnis A
ciditas ab interno ſemper frigore fluat
contingit tamen ut à cauſſa calidâ ali
quando, *per accidens*, oriatur, cum ſc
licet calore fortiore debilior, rei ace
centis,calor evocatur: ſi igitur frigidi
calorem hunc nimium temperes, e
ructatio Acida ceſſabit: ſublatâ, enim
cauſsâ tollitur effectus: ut autem qui
buſdam inſitus à naturâ acor, ut pomi

nom

ionnullis, & quibuſdam, ut vino aceſ-
enti, præter naturam competit, ita
onnulla refrigerare nata ſunt, alia ex
ccidente tantùm, ut, vinum, ſi aceſcat :
uæcumque tamen Acida ſunt, ſive ſe-
undum, ſive præter naturam, inci-
endi, extenuandi, dividendi, farctu li-
erandi, aperiendi, purgandique vi
itra calefactionem prædita ſunt : i-
nò calorem ipſum extinguunt, corpus
etergunt, denſant, aſperant : acre ob-
undunt, dulce, inſipidumq; exacuunt :
d aliâ non levis momenti virtute
ollent : appetentiam ſcilicet ciborum
ſtidienti procurant : famelicos enim,
cida pituita, homines reddit, ut dul-
s ſomniculoſos, ſalſaque ſiticuloſos
fficit : quod Galenus inſinuat cum
aninam appetentiam, Acido humori
entriculum infeſtanti, aſcribit.

PROP.

PROP. VI.

Acidum *Gustu explorare.*

AMarum, acre, salsum, *Acidum* que cum linguam rodant, co rosio nota characteristica non erit, cujus, *Acidum*, ab acri, salso, aut ama discernamus : hanc igitur regula quæ neminem unquam fallat lecto propono, usu,experientiâque frequen familiarem facilè futuram : quod si omnis omnino caliditatis sensu lingua mordet, corroditve, id merum *Acidu* audacter pronuncia. Quod verò mo det quidem,sed aliquo cum caliditat sensu, Aciditas in eo dominium ob nebit, eritque temperatius refrigeran quam *Acidum* merum : *Acidi su fructus immaturi, sed non Syncerè, ol Sylvestre,* Acidum merum est.

PRO

PROP. VII.

Medicam, dulcium Corporum, naturam exponere.

DUplici quidpiam ſenſu medicâ pollere vi dici poteſt: altero quidem ſtricto, altero latiore : poſteriore ſenſu omne alimentum, medicamentum erit : præterquam enim quod alimenta morbos præoccupent, debilitati, languorique noſtro medentur; ſtrictiore verò, ea tantùm id nominis ſortiuntur, quæ quod alteratum fuerat, reſtaurant, atque priſtino ſtatui reſtituunt : utroque modo dulcia nobis prodeſſe poſſunt: quoniam præcipua nutriendi vis in dulcibus cibis ſita eſt, hos ſagax idcirrco natura, Guſtui gratos, jucundoſque effecit, ut hac veluti eſca, & appeterentur avidiùs, & à ventriculo allicerentur, cujus munus eſt viſceribus, & venis ea ſuppeditare, quæ

quæ convenienti ipſis alimento futura ſint: cur autem dulcia maximè nutriant,ac Suaviſſimè Palatum afficiant, ſi quis ſcire velit, is hujus rei rationem ex ipsâ dulcium naturâ repetere poterit : quorum caliditas in ſubſtantiâ non admodum craſsâ mediocris eſt : quæ enim nimium frigida, aut ſummo in gradu calida, aut ſubſtantiæ nimium craſſæ,vix in ſubſtantiam noſtram converti poſſunt : eandem ob cauſſam delectationem pariunt maximam : moderata enim caliditas linguæ meatûs citra violentiam aperit, diuturnioreque in iis mora ſenſui noſtro gratiſſimè abblanditur : quidquod quamdam omni nutrienti ineſſe dulcedinem oporteat : hinc ſumma Acerbitate Aciditate,amarore,ut fructus recentes Acetum, Aloë,&c. imbuta, nutriendi facultate carent, quamvis medendi vi plurimùm polleant. Nec pauca è dulcium quoque genere reperies, quæ ſimul, & alimenta ſint, & medicamenta, alimenta quidem,quod deperditam

vi caloris interni ſubſtantiam inſtau-
rent, reparentque, medicamenta verò
quod mutatam in pejus, in melius re-
ducant.

Rerum autem dulcium temperiem
ſi propiùs intueri placuerit, ipſam à
calore, ut ſuperiùs inſinuabam, proficiſ-
ci dulcedinem concludemus: annon
enim, exempli gratia, ipſa fructibus dul-
cedinem maturitas conciliat? Quæ
cum à calore oriatur, ab eodem quo-
que dulcedo omnis ortum ducet: e-
rit autem hic calor, vel rebus dulcibus
innatus, ut iis fructibus qui in arbore
matureſcunt, vel aſcititius, quo dul-
ceſcunt paulatim decidui fructus.
Cæterùm moderatus dulcium calor
eſt, noſtroque proinde temperamento
quod humidum in mediocri, calidum-
que eſt, eo nomine conformius: at
peculiaris licet dulcibus concoquendi,
laxandi, rarefaciendi indita virtus à
naturâ ſit, ventriculum enim emolli-
unt, Thoraci, pulmonique non levi
ſubſidio ſunt, emaciatum corpus re-

 ſtaurant

ſtaurant, fecunditatem, ſemenque tri-
buunt, tarda tamen, pigraque eſt eo-
rum operatio : Si quid autem iis vitii
inſit aperientibus corrigatur, neceſſe
eſt. Jecur enim & lienem plerumque
obſtruunt, quod ex harum partium
tumore à nimio eorum uſu, non ſemel
patuit : cujus rei ratio unicuique ob-
via eſt, quod eorum craſſâ ſit ſubſtan-
tia ortâ ſcilicet ab ipsâ concoctione
craſſitie, ut omittam ipſas viarum, quas
permeant, anguſtias, meſeraicas ſcilicet
venáſque ad jecoris gibbas progreſſas;
in quas ſpiſſior ſubſtantia facilè impin-
git ; adde quod cum dulcia naturæ
noſtræ mirè congruant, avidius à ven-
triculo tanquam quid ipſi amicum
gratumque attrahuntur, ac prius ſæpe
quam omnino concocta fuerint : unde
Jecoris, lieniſque obſtructio oritur
quæ tamen ab iis tantum dulcibus quæ
craſſiora ſunt, metuenda eſt, non verò
ab iis quæ tenuia magis, ſubtilioraque
exiſtunt : dulcia denique quod hic o-
miſiſſe piaculum fuerit, ventriculum
frigi-

frigidior mutat in acorem, calidior verò in bilem, ob magnam partium aërearum, quas continent copiam, quæ facili transmutatione bilis fiunt: ut enim aër in ignem ob mutuam naturarum affinitatem facilè abit, ita pariter quicquid aëreis abundat partibus, aut ignis levi metamorphosi fit, aut igneum, cujusmodi fere bilis est: acria tamen, amara, atque salsa citiùs adhuc *Dulcibus*, quia calidiora in bilem abeunt: de quibus illud tantum hîc loci superaddam, noxiam eorum vim *Acidis*, ut aceto, malis, punicis, sirupo acetoso, cotoneorum succis, aliisque id genus, tutò, ac certò emendari.

PROP. VIII.

Dulcia Gustu explorare.

SApidorum nullum facilius dulci dignoscitur: quicquid enim manifestâ cum voluptate linguam veluti

inungit, illud omne è dulcium esse tribu omnes norunt: *Mustum itaque dulcibus uvis expressum,* atque *ad dimidias coctum, melle, quod acrimoniam* habet sibi *adjunctam, dulcius est: triticum pariter dulce, liquiritia, hordeum,* &c.

PROP. IX.

Medicam, pinguium Corporum naturam exponere.

QUicquid corpori nostro idoneum ad alendo est, hoc à Galeno,aut dulce pronunciatur,aut pingue, quod à plerisque licet frigidum existimetur, in eam tamen sententiam adduci nunquam potui: calidum enim, ut humidum haud dubiè est, non modò quia densitate sua caloris effugio obstat,sed quia à concoctione, quæ à calore existit, generatur: quemadmodum igitur sicca in cinere redacta, nonnullas, ignis in se, particulas

culas adhuc retinent, ſic concocta humida caloris, abſolutâ concoctione nonnihil ſibi reſervant: huc accedit quod reliquis innatet humoribus pingue, acquiſitâ, ſcilicet à reſiduo illo calore, levitate: at inquies quî fieri poteſt, ut pingue non frigidum ſit, ſed calidum, & leve, cum, ut patet, carni ipſi nihil denſitate cedat: jam denſitas frigiditatis notum, certumque indicium ſemper fuit: frigus enim contrahit, conſtipat, ſubſtantiamque ægrè mobilem reddit: ut calor contra liquefacit, diffundit, coquit, rarefacit: hanc quivis objectionem facilè diluerit, qui voluerit animadvertere, coctione omnia cogi, condenſarique: pingue itaque ſi denſum ſit, hanc non ex naturâ ſuâ denſitatem, ſed ex concoctione acquiſivit; unde aërei, & terreſtris quidpiam in ſe continere, & leve, & denſum eſſe poterit: quanquam pinguium quoque quædam, tenuia maximè ſint; ut oleum, quod lucidum eſt, & purum, ac facile ſeſe, inti-

mèque in corpus noſtrum inſinuat.

An autem pingue dulci calidius ſit, necne, dubitari meritò poteſt, ac inquiri: cui quæſtioni, ut paucis faciam ſatis, annotanda eſt duplex pinguedinis cauſſa; altera, aqueum quoddam à nativo calore elaboratum, altera eſt dulce ipſum à quo, ulteriore concoctione efficitur: pingue itaque à poſteriore cauſsâ natum haud dubiè dulci calidius eſt, frigidius verò eâdem erit, quoties à priore generabitur: Cæterùm moderata admodum, ac quaſi tepida, pinguium corporum, caliditas eſt, ut, quæ vix primum ultra calefactionis, gradum aſſurgat: quod tamen de mero tantum, ſynceroque pingui intelligendum videtur: quoddam enim, ut hircinum & Taurinum igneâ vi, ab acrimoniâ abundat: quod propterea ſuppurationi inidoneum eſt: poros ſiquidem ad præcludendum halitibus effugium non obſtruit: à nimium enim detergentibus, aut calefacientibus exſiccatio quidem, at nulla

la puris, commotio oritur: hæc enim quoniam obſtructiones tollunt, calori aditum aperiunt. Quæ autem pinguedo, omni caret acrimonia, emplaſtricâ vi pollet: ut adeps ſuillus recens: vetuſtus enim calidior eſt, digeritque: quod de adipe ſuillo, de cerâ quoque elotâ dictum puta: ex quibus omnibus colligere licet pinguia humefacere, emollire, laxare, obſtruere: imbecilliter tamen hæc omnia præſtant, ob tenuem ſcilicet caliditatem: idcirco autem quod ventris fluorem procurent, ventriculo noxia eſſe liquet: ſola enim aſtringentia eum defendunt, ac roborant: quæ autem eundem extendunt, laxant, emolliunt, eadem quoque debiliorem reddunt, quibus igitur, aſtrictior alvus eſt, his pinguia proderunt, lientericis verò, aut Cephalicis non levi incommodo erunt.

PROP. X.

Pinguia *quævis guſtu explorare.*

EAdem fere ratione Pinguia explorabis, quâ dulcia prius explorare didiciſti: quæ enim linguam velut inungunt, implentque, at abſque manifeſto voluptatis ſenſu, hæc omnia quæcumque demum fuerint, pinguia eſſe certò noveris: *Pinguis autem exactè ſaporis ſunt & fructus, & ſucci oleæ caducæ*, ut & omnia, ex quibus oleum conficitur, qualia ſunt *ſeſama, amygdala*, nuces, &c.

PROP.

PROP. XI.

Medicam , Corporum Salſorum, *naturam exponere.*

DE Philoſophicâ, Salſorum Corporum, naturâ hîc agere non ſtatui: ſive enim ſalſedo ex partibus aquæ, quas ſol adurit, & tenuioribus admixtis, ſive ex reſolutione amari, ut vult Avicenna in inſipido aqueo, ſive ex alia quâcumque demum cauſsâ oriatur, ad propoſitum mihi ſcopum parùm refert : nos enim hîc non tam quid ſit corpus, quà ſalſum, quam quid poſſit, inquirimus : ut tamen hoc ipſum intelligamus, ipſius etiam naturam obiter intueri oportebit : ſalſum igitur è terreni, aqueique, conjugio naſcitur : quod ex eo, quo generatur, modo apertè demonſtratur : quoties enim aqueum humorem terrenis, permixtum, particulis, ignis, calorve, exter-

nus

nus concoxerit, toties ſapor ſalſus ex-
iſtit: unde duplex ſalſorum virtus,
quarum alterâ lavant, detergunt, al-
terâ roborant, aſtringunt: ab aqueâ
enim parte prius habent, poſterius à
terreſtri: prævalet tamen aſtringens
ſalſorum vis, quâ, ab omni corruptio-
ne, corpora tuentur, omni ſcilicet hu-
mido abſumpto, reſiduoque, ſubſtan-
tiæ ſolidioris aſtrictione, contracto
putreſcit enim id omne, & ſolum, cu-
jus ſubſtantia excrementitio quodam
humore diſſoluta dilabitur.

PROP. XII.

*Salſa quævis corpora Guſtu ex-
plorare.*

A Quibus lingua nec contractio-
nem, nec conſtipationem pati-
tur, ſed potiùs quaſi detergitur, ab-
luiturque, hæc omnia ſunt ſalſa: quæ
facilè ex ſale ipſo explorabis.

PROP.

PROP. XIII.

Medicam, Amarorum *Corporum*, *naturam exponere.*

AMarum inter, salsumque, quamvis affinitas non exigua sit, cum mbo terrestria sint, & calida; conpicuum tamen discrimen intercedit: uod scilicet validiore longè calore amarum elaboratum sit: unde multo ubtilius salso evadit; quo autem in radu, *Amari* caliditas consistat, adhuc ub judice lis est: alii in tertio, alii in ecundo locant: Quod-igitur-cumque Amarum est, hoc & calidum quoque rit: id tamen quispiam à veritate aenum existimarit, quod Cichoreum it Amarum simul, & frigidum, simiter, & Rosa, aliaque item non paua: quæ tamen objectio facile diluiur, si dixerimus amara quidem omia, non minùs quam dulcia, & acria, cali-

calidioris eſſe naturæ, fieri tamen poſſ interdum, ut alterius qualitatis, puta frigiditatis prædominio in proprium calefacientium actum erumpere nec queant: hinc

Maximè omnium vermibus amara reſiſtunt, ut experientia pene quotidiana docet, & ratione manifeſtâ conſtat: vermes enim in humidis præcipuè corporibus naſci ſolent; igneæ autem eſt, ſiccæque ſubſtantiæ *Amarum:* unde ſi ſyncerum fuerit, tam inidoneum, cuicumque animali, alimentum futurum eſt, quam cinis, pulvis, ſavilla, aut calx: vermium proinde, quorumcumque, ex humido natorum certiſſimum excidium eſt. Medicamentum itaque tantum reputatur, non alimentum; quod merum ſiccum abſque humido non alat, qualè amarum omne eſt, ſive oriatur ex dulce excalefacto, ut contingit aliquando, ſive ex ſalſo, humiditate, ulteriore elaboratione, abſumptâ: *Amarum* itaq; terreſtre ſubtile, non ineptè cum Galeno

dixeris

lixeris, ſi præſertim *Acerbis*, aut *Au-*
ſteris collatum fuerit, at Craſſum ter-
eſtre,ſi comparetur acribus: amarum
iquidem extimam tantum linguæ
partem rodit, acre verò utpote ſubti-
ius, profundiùs abſtergit: expurgant
amen amara, ſive exteriùs adhibita,
ive interiùs aſſumpta, obviamque, in
venis craſſitiem incidunt: peculiari,
pariter menſium movendorum, vir-
ute donata ſunt: pituitam ex pecto-
e, pulmoneque potenter educunt:
anguinem tamen ſpuentibus, quod
ncidant, dividantque plurimum no-
ent: ejuſmodi enim, aſtringentibus,
enacibuſque plurimum egent: ut in
ntimas corporis partes diſtribuantur;
enuiorum pariter, calidorumque con-
ortium expoſcunt: ut igitur exteriùs
dhibita, ulcera mundant impetigi-
nes, lentigines, cæteraſque cutis ma-
culas ſtripitus delent, ita interiùs aſ-
umpta quæ, craſſiora, lentioraque,
eu viſcoſa, incidunt, atque attenuant:
quia autem dulcedini putredinis matri
omnino

omnino contraria ſunt, idcirrco putre-
dini adverſantur, corporaque diu
corruptione prohibent: noveris tamen
Amara quævis ventriculo eſſe noxia:
& ſi abſynthium vulgo eidem creda-
tur, & ſit amicum, hoc non ab ama-
ritudine, ſed ab aſtringendi quâ pollet
virtute, trahit.

PROP. XIV.

Amarum *Guſtu explorare.*

QUæcumque maxime linguam
detergunt, exaſperantque, ac
quaſi corrodunt, hæc ſive plantas, ſive
corpora quævis alia amarorum familiæ
aſcribito: qualem fere linguæ affectio-
nem reperies in *Cucumere aſinino, fel-*
leque.

PROP.

PROP. XV.

Medicam, Acrium *Corporum*, *naturam exponere.*

SApida inter Corpora, nulla acribus calidiora : nihil itaque his, utpote
uæ tenuiſſimæ ſint ſubſtantiæ poten-
iùs, aut incîdit , aut reſolvit : unde
inguam urunt, mordentque acria, ut
iper, piretrum, Naſturtium, allium,
Cepa, aliaque id genus, plurima :
uartum enim caliditatis gradum at-
igerunt : quæ tamen, quod forte mi-
ēre, tenera, molliaque viſcera non e-
odunt, licet duriorem, longe cutem
xedant, exulcerentque : cujus rei ra-
o non alia afferri videtur poſſe, quam
uod concoctione Ventriculi pluri-
nùm alterentur, vel quod non uni
æreant affixa parti, ſed quoquover-
ım ulteriùs diffluant, vel certè quia
lerumque ſuccis aliis igneam acrimo-
niæ

niæ vim retundentibus commixta ſu-
muntur, vel denique quod velociſſimè
ſit eorum concoctio, ſeparatioque puri
ab impuro, parte unâ, quæ conveni-
at, aſſimilatâ, parte alterâ, quæ ſuper-
vacanea, & acris fuerit, per alvum, u-
rinas, aut ſudorem, expulsâ: humi-
ditas tamen *Acribus* ſæpe non exigua
ineſt, quâ fit, ut & condimenti, &
cibi loco nobis eſſe queant: allia e-
nim, cepaſque Comedimus: unde A-
verroes huc reſpexiſſe non videtur,
cum *Acria* dixit, calida eſſe, & ſicca.
eorum enim plurima, humiditate quo-
que abundant, quod ex facili eorun-
dem corruptione diſcimus: Piper e-
nim longum, zinziber, aliaque id ge-
nus, innumera, niſi calore ignis, aut
ſolis probè exſiccata fuerint, facilè di-
labuntur: Cæterum *Acria*, *Capiti*, ocu-
liſque omnio contraria ſunt, propterea
quod, nimio ſuo calore vapores, tum
capiti, tum oculis infeſtos attollant
quamlibet itaque epilepſiæ ſpeciem
mirè promovent: iis quoque, in qui-
bu

ꝑus bilis principatum obtinuit, plurimum obſunt, ut proſunt iis ſolis, qui ſucco pituitoſo, craſſo, lentoque abundant: reſolvunt enim, incidunt, aperiunt, ſiccant, emaciant, medicamentis imbecilliter operantibus ſtimulos addunt.

PROP. XVI.

Acria *Guſtu explorare.*

UT *Acida*, ea diximus omnia, quæ linguam dum mordicant, nullum prorſus caliditatis ſenſum eidem imprimunt: ita Acria hæc dicuntur, quæ ſunt, quæ magno caliditatis ſenſu eandem mordent. Qualia Sunt, *allia, cepæ, ſinapi,* aliaque, id genus, plurima.

PROP. XVII.

Medicam, Insipidorum *Corporum*, *naturam exponere.*

QUod peculiaris omnis expers qualitatis, insipidum corpus hîc voco; sive, quod neque Acerbum, neque Austerum, neque Acidum, neque Amarum, neque Acre, aut Salsum. De Insipidis autem, hîc loquor, ad Palatum nostrum comparatis: quædam enim animalibus brutis suavia sunt, ut paleæ equis, quæ nos non afficiunt: ut autem insipida omnia aquosa sunt, ita alimentum subfrigidum, aqueum, crassumque ministrant; cum igitur humida sit, frigidaque eorum temperies, *Acribus*, *Acidis*, *Acerbis* aut *Austeris* acui ea oportebit: si autem Cruda fuerint, præterquam quod ingrata sunt, stomachum plurimum gravant, ac pondere quodam velut oppri-

opprimunt, quæ nisi sursum expultrix facultas per os extruserit, paucos intra dies intereunt, qui hæc copiosiùs deglutierint: adde quod flatus moveant, intestina lubrica reddant, obstruant, ac frigore suo condensent: *Acribus* tamen, *Calidis*que juncta, nec aliter, utilia esse possunt.

PROP. XVIII.

Insipidum *Gustu explorare.*

IN quocumque corpore neque *Acerbitatem*, neque *Austeritatem*, neque *Aciditatem*, neque *Amaritudinem*, neque *Acrimoniam*, neque *Dulcedinem*, neque *Salsedinem* deprehenderis, hoc *Insipidum* puta: de genere insipidorum sunt *Terra, & aqua, Cucumis, Cucurbita*, &c.

Ubi itaque quas, commemorata superiùs corpora, affectiones linguæ imprimant, frequenti experientiâ, usuque

 didiceris,

didiceris, easdem etiam eâdem in ... conjunctas facilè discernes, ut in uv... immaturâ Acerbitatem simul & Ac... ditatem, in Aloe vim astringendi a... marori junctam, in aceto Aciditatem acrimoniæ Sociatam, &c. quod ut fa... ciliùs exequaris, ac linguâ judice *Sa... pida*, saporesque perfectè discernas, pa... ra tibi ex singulis sapidis unum quod... piam: ut ex *Acidis*, olus sylvestr... seu, oxylapathum, ex *Acerbis*, *Mespilum* ex *Austeris* malum cotoneum, ex *Dul... cibus*, *Mustum* e dulcibus uvis expres... sum, ex *Pinguibus*, sesamum, ex *A... maris Cucumerem Asininum*, ex *Salsis* salem, ex *Acribus*, allium, ex *Insipidis* cucurbitam: Variosque, hæc omnia sæpius Gustando, sapores ad amussim distingues, non separatos modo, sed & conjunctos, non in his solum sed & in omnibus aliis corporibus, sive simpli... cibus, sive compositis.

F I N I S.

BOOKS printed for *Samuel Smith*, at the Princes Arms in St. *Paul's* Church-yard.

Johannes Godaſtini de Inſectis in methodum reductus, cum Notularum additione, per M.Liſter. *Item Appendix ad Hiſt. Animalum Angliæ.* Octavo. *Cum* 21 *Figuris æneis illuſtrata.* 1685.

Experiments and Conſiderations about the Poroſity of Bodies, in two Eſſays, by *R. Boyle* Eſq; *&c. Octavo.* 1684.

Tuta, ac Efficax Luis Venerareæ, ſæpe abſque Mercurio, ac ſemper abſq; Salvatione Mercuriali, Curandæ Methodus. Authore D. Abercromby, M. D. *Octavo.* 1684.

The Philoſophical Tranſactions publiſhed by the *Royal Society* monthly, beginning *Jan.* 1683.

R. Boyl's Memoirs for the Nat. Hiſtory of Humane Bloud, eſpecially the Spirit

Spirit of that Liquor, 1684. Price 2 *s.*

The whole Art of the Stage, &c. translated out of French: in *Quarto*, 1684. Price 5 *s.*

An Enquiry after Happiness, &c. by the Author of Practical Christianity, 1685.

A new History of *Ethiopia*, being a full and accurate Description of the Kingdom of *Abessinia*, vulgarly, though erroneously called the Empire of *Prester John*, in four Books, (illustrated with many Copper-Plates) and also a new and exact Map of the Country; and a Preface shewing the usefulness of this History; with the life of *Gregorius Abba*, &c. By the learned *John Ludolphus* Counsellour to his Imperial Majesty and the Dukes of *Saxony*, and Treasurer to his Highness the Elector *Palatine*: in *Fol.* 1684. Price 12 *s.*

The History of the Original and Progress of Ecclesiastical Revenues, by the Learned *P. Simon*, 1685.

Guideon's Fleece, or a Vindication of the

the Colledge of Phyſicians, in anſwer to a Book intituled, *The Conclave of Phyſicians.* By Dr. *Harvey*, in *Quarto*, 1684. Price 6 *d.*

An Anatomical account of an Elephant which was lately diſſected in *Dublin, June* 17. in the year 1681. By *A. M.* Med. of *Trinity-Colledge* near *Dublin*, illuſtrated with Cuts, in *Quarto*, 1682. Price 1 *s.*

Swammerdami (Johan.) Amſt. M. D. *Miraculum Naturæ.* In Octavo.

A Philoſophical Account of the hard Froſt, with what Effects it may probably have upon humane Bodies, as to Health and Sickneſs, in *Quarto.* 2 *d.* ſtitcht.

The true method of curing Conſumptions. By *S. H.* Med. D. 1683. Price 1 *s.*

A Diſcourſe about *Bagnio's*, and *Mineral Baths*, and of the drinking of *Spaw-water*, with an Account of the Medicinal Vertues of them, and alſo ſhewing the uſefulneſs of Sweating,

Rub-

Rubbing and Bathing, and the great benefit many have received from them in various Diſtempers. By *S.H.* Med. Doct. 1683. Price 1 *s.*

Miracles, Works above and contrary to Nature; or an Anſwer to a late Tranſlation out of *Spinoſa's Tractatus Theologico-politicus*, Mr. *Hobbes's Leviathan*, &c. in *Quarto*, 1683. Price 1 *s.*

Proteſtancy to be Embraced; or a new and infallible Method to reduce Romaniſts from Popery to Proteſtancy, 1683. Price 1 *s.*

The Ten Pleaſures of Marriage. In *Twelves.*

The *Dutch Rogue*, or *Guſman* of *Amſterdam*, traced from the Cradle to the Gallows, 1683. In *Twelves.*

Dr. *Smith's* Sermon about frequent Communion, 1685.

Fiſh's Sermon on the 29th of *May*, 1684.

FINIS.